

### [Udenrigsministeren.]

næst disse forhandlinger var på et rent forberedende stade, således at en saglig baggrund for forespørgslen ikke var tilstede.

Men jeg tror som sagt, det vil være nyttigt med en sådan reform, og jo hurtigere jo bedre, da vi utvivlsomt glider ind i en periode, hvor det vil være meget nyttigt for regeringen at have denne adgang, og jeg kan forsikre tinget om, at regeringen meget gerne benytter en sådan adgang.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen gik stærkt ind på spørgsmålet om den rolle, som de modstående ideologier i øjeblikket har i den verdenspolitiske situation, og det ærede medlem mente ikke, at ideologierne havde noget at gøre med spørgsmålet krig eller ikke krig. Jeg tror dog, det ærede medlem vil indrømme mig, at det eksempel, han nævnte med Korea, ikke på nogen måde underbyggede hans synspunkt; det drejede sig om et led i de almindelige våbenhvileforhandlinger, nemlig om den praktiske fastsættelse af, hvor demarkationslinien skulle gå. Men der er jo ikke nogen tvivl om, at selve krigen i Korea er et udtryk for to modstående ideologier, nemlig et synspunkt, som beherskede Nordkorea, at det var berettiget for Nordkorea at gå til angreb, og så De Forenede Nationers synspunkt, som er dette, at man må ikke nå sine politiske mål ved hjælp af krig.

Der er for mig ikke nogen som helst tvivl om, at kampen imellem de modstående samfundopfattelser eller ideologier naturligt indebærer en fare, som vi må være opmærksomme på og søge at bekæmpe, og den indebærer denne fare, ikke mindst fordi den ene ideologi, der har til formål ikke alene et enkelt lands samfundsmæssige opbygning, men at omforme hele verden i sit billede, behersker en stor og mægtig stat med en stærkt udbygget militærmagt.

I fortsættelse af sin udredning på dette område talte det ærede medlem om demokratiernes aggression og citerede, som han så ofte før har gjort, forskellige udtalelser, særlig fra amerikansk side. Der er vist ikke nogen grund til at vende tilbage til den lange debat, som vi tidligere har haft om dette spørgsmål. Jeg vil blot endnu en gang understrege, at de udtalelser, som det ærede medlem citerer, ikke er et udtryk for, hvad de ansvarlige regeringer mener, og at det ærede medlem ikke bør se bort fra den kendsgerning, at Atlantpagten er en rent defensiv pagt, og at der ikke vil være nogen mulighed for den for at træde i virksomhed i det øjeblik, et af dens medlemmer skulle gå angrebsvis til værks.

Men det var nu ikke uden grund, at jeg stillede dette spørgsmål om de to samfundssyn, som behersker henholdsvis Østen og Vesten, at jeg spurgte, om de kunne leve side om side. Jeg vil gerne erindre om, at jeg udtrykkeligt understregede, at for demokratierne står det ganske klart, at vor samfundsopfattelse hindrer os i at anvende krigen som et middel til at nå det ene eller det andet mål. Hvis en sådan indstilling, som jeg er overbevist om at alle demokratier kan underskrive, var herskende også på den anden side, ville meget være nået, men såvel det ærede medlems egne udtalelser som særlig autoritative udtalelser fra Sovjetunionen kan ikke undgå at give en vis baggrund for frygten i Vesten, og også handlinger, som har fundet sted for ganske få år siden, har naturligt rejst det spørgsmål: Hvorledes vil fremtiden forme sig, hvis vi militært ligger fuldstændig magtesløst hen?

Jeg vil dog gerne have lov til, da det ærede medlem så ofte benytter sig af citater af den ene og den anden art, at citere en meget autoritativ udtalelse — jeg håber, jeg har formandens tilladelse dertil — om disse problemer. Udtalelsen findes gengivet i en bog af det største nulevende navn indenfor kommunismen, nemlig Josef Stalin, der har udgivet en bog om Leninismen. I denne bog citeres en udtalelse af Lenin, hvis ord jo har en ganske særlig vægt i al kommunistisk virksomhed. Lenin skriver:

„Vi lever ikke alene i een stat, men i et system af stater, og det er utænkeligt, at Sovjetrepublikken skulle fortsætte med til stadighed at eksistere side om side med imperialistiske stater. Til slut må enten den ene eller den anden af parterne sejre. Forud for denne udvikling må der uundgåeligt finde frygtelige sammenstød sted mellem Sovjetrepublikken og bourgeoisstaterne.“

Og med dette som udgangspunkt understreger Lenin, at det er nødvendigt at manifestere sin magt gennem en militærorganisation såvel som på anden måde.

Nu vil man måske sige, at denne udtalelse er gammel og ikke længere har nogen vægt. Det ved jeg ikke, jeg har ikke set, at man vil bestride de grundlæggende synspunkter, på hvilke Lenin har opbygget det kommunistiske system. Men der er en anden udtalelse, som det ærede medlem har om ikke mere kendskab til, så dog mere ansvar for. Det er nemlig, hvad der står i Den kommunistiske Internationales program, der blev vedtaget i 1928. Jeg beder atter om tilladelse til et citat; jeg beder også om undskyldning for et ordvalg, der findes i denne erklæring, men